

A Siculicidium 242.

A Siculicidium 242. évfordulójára emlékeztek szombaton Madéfalván, a császári csapatok által 1764. január 7-én lemészárolt székely áldozatokért állított turulmadaras emlékműnél. "Fontos, hogy ne feledjük azokat, akik vérüket adták a szabadságért, azért, hogy ma szabadon élhessenek a székelyek Madéfalván" - emelte ki beszédében Tamás József, a település polgármestere. Mint mondta, Amerikától Japánig, a földkerekség minden részén élnek olyan székelyek, akiknek elődei a madéfalvi veszedelem miatt kényszerültek bujdosásra.

A polgármester hangsúlyozta, az akkori menekülők leszármazottait mindig hazavárják Madéfalvára. A szombati megemlékezésen jelen volt a Belgrád melletti Bácskossuthfalva református lelkésze, Móricz Árpád is, akinek elődei a madéfalvi veszedelem idején előbb Moldvába, majd Bukovinába menekültek, innen pedig a vajdasági Bácskába sodorta őket a sors. Mint mondta, Belgrád mellett jelenleg „székely lélekkel és erővel” három faluban élnek a madéfalvi veszedelem nyomán elmenekült székelyek utódai.

1764. január 7-én hajnalban gróf Siskovics József tábornok parancsára az osztrák csapatok Madéfalvát - ahova a székely ellenállási mozgalom küldöttei gyűltek össze - ágyútűz alá vették, majd mintegy 400 menekültet lekasabolt a katonaság. Mária Terézia ekképpen büntette a székely határőrség megszervezése ellen tiltakozó csíki és háromszéki székelyeket. A madéfalvi vérengzés után elfojtották a megmozdulásokat Székelyföldön.

A mészárlás és az erőszakos katonasorozás hatására kezdődött meg a székelyek tömeges kivándorlása Bukovinába. A vérengzés áldozatainak emlékére állított turulmadaras emlékműnél minden évben megemlékeznek az áldozatokról.

D. Balázs Ildikó